

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Vorobiov Anatoli XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.09.2017 – 21.12.2017 (prima instanță);
2. 01.02.2018 – 26.02.2018 (instanța de apel);
3. 23.07.2018 – 10.10.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Vorobiov Anatoli a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 de ore.

Demersul procurorului cu privire la încasarea de la inculpat în folosul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 811,50 lei, s-a respins ca nefondat.

S-a încasat de la inculpat în folosul părții vătămate Urum Ivan suma de 5 000 lei ca prejudiciu moral.

S-a admis în principiu acțiunea civilă a părții vătămate Urum Ivan în partea cerințelor de încasare de la inculpat a prejudiciului material în mărime de 15 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Vorobiov Anatoli la 02 iulie 2017, aproximativ la orele 23:15 min, acționând intenționat, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând un cinizm și obrăznicie deosebită, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, intenționat și fără nici un motiv, aflându-se în apropierea barului „Moroi” s. Congaz, în timpul discuției cu Urum Ivan, a aplicat violență în privința

ultimului prin lovirea cu mâna și piciorul în regiunea capului, prin ce i-a cauzat părții vătămate Urum Ivan, conform raportului de expertiză medico – legală nr. 92 din 10.08.2017, leziuni corporale în formă de: comoție cerebrală, plagă și zigomatică pe stânga, hemoragie sub conjunctiva ochiului stâng, echimoze și excoriații multiple pe cap, corp și membre, ce se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Vorobiov Anatoli a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) din Cod penal – *huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Tumba S., prin care a solicitat casarea sentinței în partea respingerii demersului procurorului privind încasarea de la inculpat în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 811,50 lei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încasate de la inculpat în bugetul statului cheltuielile judiciare în sumă de 811,50 lei, invocând că, din interpretarea prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, rezultă că legislatorul indică direct că cheltuielile judiciare sunt suportate inițial de condamnat, dacă persoana a comis în mod intenționat o infracțiune care a adus pagube, atunci în afară de sancționare penală, inculpatul trebuie să suporte toate cheltuielile financiare legate de investigațiile infracțiunii comise de ea, numai în cazul imposibilității achitării cheltuielilor de judecată din partea persoanei condamnate, cheltuielile pot fi achitate din contul mijloacelor financiare a bugetului de stat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 februarie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Vorobiov Anatoli, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a indicat că, cheltuielile judiciare invocate de procuror reprezintă plata din bugetul de stat pentru efectuarea: raportului de expertiză nr. 92 din 10 august 2017 și constatarea medico – legală nr. 144 din data de 03 iulie 2017.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, la soluționarea chestiunii privind repartizarea cheltuielilor de judecată, instanța este în drept dar nu obligată, reieșind din starea materială în momentul adoptării sentinței de condamnare, să-l oblige pe condamnat să restituie cheltuielile judecătorești suportate.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, din obiectivele procesului penal și principiul umanismului, cu considerațiunea stării materiale a inculpatului, instanța de apel a conchis că, inculpatul este o persoană neangajată, are studii medii

incomplete, abia a împlinit vârsta de 18 ani, se află într-o stare materială deplorabilă, astfel, instanța de apel a considerat că cheltuielile judiciare în mărime de 811,50 lei suportate în urma efectuării urmăririi penale, dat fiind faptul că starea lui materială nu-i permite, să le achite bugetul de stat.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor de judecată, emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasate cheltuielile de judecată de la inculpat în beneficiul statului, invocând că:

- art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile;

- legislatorul a expus în art. 229 Cod de procedură penală, obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat;

- instanțele de judecată nu au clarificat obiectiv necesitatea încasării cheltuielilor de judecată, adoptând o decizie neargumentată în această latură.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul sa conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal menționează că, argumentul acuzării precum că conform art. 229 Cod de procedură penală, condamnatul suportă cheltuielile judiciare, nu este acceptat, acest motiv a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căruia s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului (f.d. 147 – 148), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 811,50 lei, este compusă din costul pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 92 din 10 august 2017 și constatarea medico – legală nr. 144 din data de 03 iulie 2017, cheltuieli ce urmează a fi achitate conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), din contul mijloacelor bugetului de stat, care conform art. 10 Cod penal, este mai favorabil pentru inculpat.

Colegiul penal invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale.

Astfel hotărârea atacată este legală, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Vorobiov Anatoli XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor